

Katedra trestního práva

POSUDEK

**oponenta diplomové práce na diplomovou práci studenta
Tomáše Polišínského na téma:**

Obnova řízení

Autor si při svoji diplomovou práci vybral klasické téma, které sice není v současnosti v odborné a laické veřejnosti tak aktuální, jak se autor domnívá, přesto však v jeho úpravě lze očekávat určité změny.

Diplomovou o 57 stranách (což je normě vyhovující rozsah), autor rozčlenil na úvodní kapitolu, do které zařadil řádné opravné prostředky, po té následuje dalších pět kapitol, závěr a cizojazyčné (anglické) resumé.

V úvodní kapitole autor vysvětluje důvody výběru tématu, cíl diplomové práce, její (v celku odpovídající) strukturu i metody použití při jeho zpracování.

Jak již bylo zmíněno, v úvodní kapitole autor – na můj vkus až příliš stručně - popisuje řádné opravné prostředky a jejich odlišení od mimořádných opravných prostředků, mezi něž obnova řízení patří.

Mimořádným opravným prostředkům je věnována 2. kapitola posuzované diplomové práce. V případě dovolání bych ovšem očekával bližší vysvětlení důvodů jeho zařazení do trestního řádu, což bylo případě mimořádných opravných prostředků naprosto zásadní otázkou – naproti tomu autor začíná tuto kapitolu zmínkou o novelách dovolání. Bližšího kritického rozboru by si určitě vyžadovala stížnost o porušení zákona, jejíž podání má v rukou jediná osoba (politik), a sice ministr spravedlnosti.

3. kapitola je věnována historickému vývoji obnovy řízení na našem území. K jejímu zpracování nemám zásadní připomínky.

Těžištěm práce je nepochybně 4. kapitola pojednávající již o současné právní úpravě. V této kapitole je podle mého názoru, až příliš prostoru věnováno okolnostem, které s obnovou řízení souvisí spíše pouze okrajově, např. náhrada škody nebo téměř až novinářsky zpracovaná „Kauza Jaroslava Schindlera“ a „Kauza Kněz“. Naproti tomu oceňuji, že autor v této kapitole provádí srovnání obnovy řízení v trestním právu s obnovou řízení ve správním právu a v občanském právu procesním.

5. kapitola je věnována vybrané judikatuře, ovšem autor zmiňuje pouze několik rozhodnutí ústavního soudu, jejich správností nelze nic vytkat, ale vycházejí ze stávajícího konkrétního výkladu jednotlivých problémů obnovy řízení. Existuje ovšem řada dalších zajímavých judikátů, zejména Nejvyššího soudu o nichž se autor nezmiňuje. V této kapitole jsou podle mého názoru (byť nepříliš výrazné) chyby, na které by diplomant měl reagovat při obhajobě. Jak je to např. s okruhem osob oprávněných podat stížnost proti zamítavému usnesení o návrhu na povolení obnovy(s. 30 – 31) nebo s definicí pojmu „ dítě“ (s. 32)?

V 6. kapitole autor provádí komparaci naší současné právní úpravy s právní úpravou obnovy řízení ve Slovenské republice. Při obhajobě by měl autor zaujmout názor k té části slovenské právní úpravy, podle níž o návrhu na obnovení úpravy rozhoduje „jiný samosoudce nebo jiný senát soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni“ (s.53).

Závěrečná kapitola představuje celkové zhodnocení diplomové práce, v níž však postrádám určité náměty de lege ferenda. Zajímavým problémem je např., vedle příslušnosti k řízení o povolení obnovy, též otázka omezeného uplatnění zásady reformationis in peius.

Předložená diplomová práce má až na pár gramatických chyb, v celku dobrou jazykovou i stylistickou úroveň a je opřena o přiměřené kvantum odborné literatury i judikatury. Předběžně ji proto hodnotím třetím klasifikačním stupněm.

V Plzni 30.4.2019

JUDr. Jindřich Fa s t n e r
oponent diplomové práce

